

ozirov prodati p'emiški posestniki. Kakor poroča angleški list »Daily Express«, bo angleški kralj to palačo prodal, ker njegove premoženjske razmere niso sijajne. Nekdanje veliko premoženje angleške kraljevske družine se je tekom zadnjih desetletij precej skrčilo. Ker je v blagajni nastala praznina, bi jo radi napolnili z izkupičkom Buckingham-palače. Angleški kralj in tudi prestolonaslednik soglašata s tem načrtom. Prestolonaslednik je mož praktičnega duha, ki ima za gospodarske

nujnosti veliko smisla. Ko je bil na potovanju po Južni Ameriki, je predvsem posvečal svojo pozornost in svoj trud trgovskim zadevam, da bi pridobil angleški industriji ugodna tržišča. Tako si je zaslužil naziv »prvi trgovski potnik Anglije«. Ker gre v tej zadevi za pridobivanje potrebnih gmotnih sredstev, nista ne kralj ne prestolonaslednik proti prodaji te palače. Ako se bo palača prodala, se bo podrla, da na pravi prostor za gradnjo novih stanovanjskih hiš.

DRUŠTVENE VESTI

Mladini!

Slomšek, ki je bil ter še vedno je prvi oče slovenske mladine, ni nikdar nehal mladino opominjati, da se zaveda velike važnosti mladih let. Mladost je pomlad v človeškem življenju: kdor spomladi ne seje, ne bo jeseni žet.

Sejati je treba seme izobrazbe. Mlada duša je kakor zorana njiva, sprejemljiva za duhovna zrnca. Ako ostane neposejana, ne bo iz nje ničesar zrastle. Neizobražen človek je izguba za sebe, za družino, za narod in za državo.

Mladina, zavedaj se pomena svojih let! Porabi sredstva, ki so ti na razpolago za izobrazbo. Predvsem v roke dobro knjigo, ki ti je prava prijateljica! Slabe knjige in nekrščanskega časnika pa se varuj kakor kače, ki nosi v sebi strup.

Fant, ki ti je hrabrost v mladi krvi, bodi hraber v obrambi krščanskih načel! Če izgubiš vero, si zavrgel najmočnejši ščit za življenjsko borbo. Če ti vera omedli ali omledi, boš po značaju slabotnej, ki nikjer ne pride do veljave.

Mlad človek išče tovarištva. Tovariš ti bodi takšen, ki je tako dober ali celo boljši kot ti. Kdor ni dober ali boljši kot

ti, te tudi ne more boljšega storiti, marveč samo pokvariti. Fantje in dekleta, pazite na društvo, ki se mu pridružite! Če ni povse in resnično krščansko, ni za vas.

Slovenska mladina, drži se pota, ki ti ga kaže Tvoja duhovna mati, katoliška Cerkev. Vsaka druga pot je stranpot in ne vodi k sreči. Po poti krščanskih in narodnih načel! Ta pot vodi k Tvoji sreči in k pravi narodni blaginji!

Ptuj. V postnem času vprizori Kmetijsko bralno društvo na Rogoznici veliko dramo: »Pasijona«, ali trpljenje in smrt Jezusa Kristusa v 11 slikah. Vprizoritev bo v mestnem gledališču v Ptuj, v popolnoma novi opremljeni. Prvikrat se vprizori na praznik sv. Jožefa dne 19. marca; ponovilo se bo na praznik Marijinega Oznanenja dne 25. marca in v nedeljo dne 26. marca vsakokrat ob 3. uri popoldan. Nihče naj ne zamudi, pogledati si te veličastne vprizoritve!

Petrovče. Fantovska kongregacija v Petrovčah priredi v nedeljo dne 12. marca, ob treh popoldne, v Jelovškovi dvorani v Petrovčah prelepo kmetijsko dramo »Vrnitev«. Snov je vzeta iz vojnih časov. Vsi prijatelji lepe igre ste iskreno vabljeni!

Rečica ob Savinji. Na pustno nedeljo so vprizorili otroci naše osnovne šole v dvorani g. Stiglice prekrasno igro »Desetnik in sirotica« v treh dejanjih. Vse vloge so nadebudni malčki izborni podali. Obisk igre je bil zares rekorden; dvorana je bila docela napolnjena. Čisti dobiček je namenjen v prid revnejšim

šolarjem. Posnemanja vredno! — Predpustni čas je bil pri nas letos še dokaj miren, čemur je seveda največ vzrok ta kruta gospodarska kriza. Zelim tudi, da bi bližajoča se pomlad nam prinesla boljših časov!

Bočna pri Gornjemgradu. Prostovoljno gasilno društvo Bočna je priredilo v nedeljo dne 26. februarja svojo običajno predpustno prireditve. Po končani veseloigri »Glavni dobitki« se je razvila lepa zabava. Da so bili vsi cenjeni gostje dobro postreženi, za to so poskrbeli naš dobri šekovi ata z žlahtno kapljico in izbornimi jedli. Tudi igra je pod režijo gđc. Majerholdove prav odlično uspela. Celo obsežni šekov salon, ki je bil doslej vedno dovolj velik za tukajšnje prireditve, je bil to pot veliko premajhen in je moralo več daljnih in zapoznelih gostov oditi. Celotni uspeh prireditve je bil kljub današnjim težkim časom v moralnem kot gmotnem oziru prav zadovoljiv. Zahvaljujemo se vsem cenjenim gostom, ki so posetili našo prireditve od blizu in daleč, zlasti pa našim sosedom Gornjegrajcem, ki so se odzvali v tako častnem številu. — Gasilno društvo Bočna.

Potres na Japonskem.

V noči 2. marca je skoro v vsej Japonski, posebno pa na severovzhodni obali zavladal katastrofalen potres. V glavnem mestu Tokiu je ljudstvo v velikem strahu zbežalo na ulice. Vsled strašnih potresnih sunkov je na mnogih delih mesta izbruhnil požar. Ranjenih je bilo 1200 ljudi, pogrešajo pa jih nad 200. Središče potresa pa je bilo severno od Tokia pod goro Fukošimo. V mestu Kaneitiu, ki leži pod to goro, je potres podrli 1000 hiš. Zaradi potresa je nastal silen morski vihar, ki je bil strašnejši kot potres sam. Morski valovi so prestopili bregove, preplavili pokrajine, potopili ali odnesli ljudi, porušili hiše. Obmorska mesta so najbolj trpela, nekatera mesta so kar izginila, kakor tudi vasi, ki so ležale ob obali, kjer je divjal strahovit vihar. Skupno je ta potresna katastrofa porušila preko 5000 hiš; poldrugi tisoč jih je razdejal po-

Čudovito oblikovano drevo je bilo videti kakor bela žena, ali pa mramornat nagrobni kamen.

Življenje, ki je bilo omadeževano z marsikatero krivdo, je našlo tu svoj hitri konec. Ali je bil mrtev? Stražniki tega niso vedeli. Kdo naj sodi? Kdo naj obsodi? Tu leži človek, ki je bil nesrečen vse svoje življenje. Očeta ni bil poznal; mati pa je bila zaradi stiske, ki jo je trla v življenju, mračna, trda žena, ki svojemu otroku ni kazala ljubezni. V vasi se otrok nikomur ni smilil. Stradež ga je naučil krasti, strah ga je naučil laži, nevarnost prekanjenosti, slabo ravnanje vsepovsod potuhnjenosti in sovraštva. Sedaj je bil mrtev, in sneg iz božjega ga je počasi začel pokrivati, med tem ko so hiteli stražniki do prvega človeškega bivališča, da bi poiskali kakšno nosila.

Meden je imel nemirno noč. Mrzlično je hodil po svoji veliki kmetijski sobi gor in dol, kadil iz pipe kar naprej in konečno začel piti. Jerasa ni bilo od nikoder. Vsakokrat, kadarkoli

se je zunaj kaj zganilo, je Meden prebledel. Ali pride, ali je še živ? Toda Jerasa ni bilo. Saj tudi ne sme priti! Nikoli več se ne sme vrniti!

Nazadnje pa Meden le ni več zdržal doma. Zbežal je v zimsko noč, tja do Blažunove krčme. Če se Jeras sploh vrne še kdaj, tedaj se oglasi pri Blažunu.

V gostilni so sedeli trije fantje. Igrali so na karte.

Začudeno so pogledovali na prišleca.

»Tako pozno? Ali prihajaš iz mesta?«

»Ne, od doma! Nisem zdrav. Mislim, da imam mrzlico.«

»In bolan hodiš iz hiše?«

»Mislim, da mi bo sveži zrak koristil. Blažun, skuhaj mi ruma z vodo in sladkorjem —«

Fantje se niso več brigali zanj, ampak so igrali. Blažun je zaplečeval, se vtikal v igro, izdajal karte; nahrulili so ga, pa se vendar ni poboljšal, kakor se večina zaplečnikov nikoli ne poboljša.

Meden se je potil. Nemir v njem je rasel.

»Kaj pa ti je, Meden? Saj se ves treseš!«

Postrežljivi hudo-delnik.

Hudodelnik, ki je zaradi uboja stal pred sodnijo, se je izgovarjal na vse mogoče načine, da ni imel prav ničesar v roki, ko je dotičnika ubil.

»Kako bi bilo to mogoče, da bi vi ne bili imeli polena v roki?« vpraša predsednik sodišča, »saj ga z golo roko vendar niste mogli ubiti.«

»Prosim, g. predsednik, če hočete, vam pa pokažem, kako sem ga z golo pestjo ubil,« reče hudodelnik, približavši se osuplemu predsedniku.

Bolje poprej.

Dvorni norec Francuša I. kralja francoskega.